

Neketoninės hiperglikeminės hiperosmosinės būklės gydymas

INFUZINĖ TERAPIJA	INSULINAS	KALIS
<p>Infuzinė terapija turi būti pradama nelaukiant tyrimų rezultatų. Sulašinti 1 litrą 0,9% NaCl į veną, per pirmas 30-60 minučių. Sulašinti 1 litrą 0,9% NaCl į veną, per sekančią valandą.</p>	<p>Neskirti insulino, kol nežinoma K⁺ koncentracija kraujo serume. Jei yra hipokalemija (K⁺ < 3,3 mmol/l), pirmiausia koreguojamas K⁺ kiekis, tik tuomet pradamas gydymas insulinu. Insuliną skirti, tik, kai K⁺ > 3,3 mmol/l. Suleisti trumpo/greito veikimo insulino bolus 0,1 VV/kg į veną. Pradėti trumpo/greito veikimo insulino infuziją į veną 0,1 VV/kg/val.</p>	<p>Gavus K⁺ koncentracijos kraujo serume atsakymą, spręsti dėl K⁺ skyrimo:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Jei K⁺ < 3,3 mmol/l, atidėti insulino skyrimą, skirti 20-30 ml 10% KCl per valandą, kol K⁺ > 3,3 mmol/l. ▪ Jei K⁺ 3,3-4,3 mmol/l skirti 30 ml 10% KCl į kiekvieną litrą skysčių. ▪ Jei K⁺ 4,1-5,3 mmol/l skirti 20 ml 10% KCl į kiekvieną litrą skysčių. ▪ Jei K⁺ > 5,3 mmol/l, neskirti kalio.
<p>Tikslas: per pirmas 2 valandas turi būti sulašinti 2 litrai skysčių.</p>	<p>Tikslas: gliukozės koncentracija kraujyje turi mažėti 3-5 mmol/l/val.</p>	<p>Tikslas: K⁺ koncentracija kraujo serume 4-5 mmol/l.</p>
<p>Tęsti infuzinę terapiją 250-500 ml/val. greičiu, kol bus pasiekta glikemija < 16 mmol/l. Infuzinę terapiją koreguoti pagal koreguotą serumo Na⁺ koncentraciją:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Esant hipernatremijai (Na⁺ > 155 mmol/l), skirti 0,45% NaCl tirpalą. ▪ Esant normaliai ar sumažėjusiai Na koncentracijai, skirti 0,9% NaCl tirpalą. 	<p>Jei gliukozės koncentracija per valandą nesumažėja reikiamu greičiu, didinti insulino infuzijos greitį iki 0,2 VV/kg/val., kol bus pasiektas norimas gliukozės kiekio mažėjimo greitis, tuomet sumažinti insulino infuzijos greitį iki 0,1 VV/kg/val.</p>	
<p>Svarbu: infuzinė terapija turi būti koreguojama priklausomai nuo kardiovaskulinės sistemos, inkstų funkcijos būklės, Na⁺ koncentracijos kraujyje Serumo osmoliariškumas neturi mažėti didesniu nei 3 mOsm/kg/val. greičiu, tam kad sumažinti smegenų edemos riziką.</p>		<p>Svarbu:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ K⁺ poreikis mažėja sergant inkstų funkcijos nepakankamumu. ▪ K⁺ į periferinę veną galima sulašinti ne daugiau nei 2 g/val. (20 mmol/val.). ▪ Maksimali K⁺ koncentracija infuziniame tirpale 4 g/l (40 mmol/l). <p>Neskiestą KCl 10% tirpalą į veną švirškinti griežtai draudžiama.</p>
<p>Pasiekus gliukozės koncentraciją kraujyje < 16 mmol/l, skirti 5% gliukozės tirpalą 150 ml/val. greičiu</p>	<p>Pasiekus gliukozės koncentraciją kraujyje < 16 mmol/l, mažinti insulino infuzijos greitį iki 0,05 VV/kg/val.</p>	

	<p>Tikslas: palaikyti gliukozės koncentraciją kraujyje tarp 14-16 mmol/l, kol plazmos osmoliariškumas sumažės ≤ 315 mOsm/kg ir pagerės sąmonė.</p>	
<p>Tęsti infuzinę terapiją kol pacientas nevalgo/negeria.</p> <p>Kai pacientas gali pats gerti, rehidracija gali būti vykdoma geriant skysčius per os.</p>	<p>Kuomet pacientas išvedamas iš NKHHB ir pats gali maitintis, gali būti pradedamas gydymas insulinu į paodį.</p> <p>Insuliną vartojusiems pacientams, turėtų būti skiriama ta pati gydymo schema kaip ir prieš NKHHB epizodą.</p> <p>Intraveninė insulino infuzija turėtų būti tęsiama dar 1-2 val. po pirmos ilgo veikimo insulino dozės į paodį ir maitinimosi.</p> <p>Anksčiau insulinu negydytiems pacientams, turėtų būti pradedama insulino terapija į paodį po 0,5-0,8 VV/kg/parai, priklausomai nuo glikemijos kontrolės, tolerancijos insulinui, svorio ir amžiaus.</p>	<p>Išvedus iš NKHHB, esant reikalui skirti KCl per os.</p>

NKHHB - neketoninė hiperglikeminė hiperosmosinė būklė